

ARTICLE SALAT I SUPER-LLENGUA

Sa definició de llengua estàndar aglutina una sèrie de conceptes que sempre envolten s'idea d'unitat a tots es nivells, no únicament es lingüístic: llengua nacional, comunitat lingüística, consciència col·lectiva i social, poca varietat lingüística, canal d'entrada a s'escola, s'administració, i es *mass media*, model de referència, substitució de formes dialectals, forta relació amb so poder polític, unitat interior, diferenciació respecte a s'exterior. Es una llengua molt forta que s'imposa an es camp col·loquial i que desplaça ses varietats dialectals de sa llengua. Es sa clau de s'existència de sa consciència de comunitat lingüística, implicant que es nom de sa llengua ha de ser únic, no s'admeten ni noms tradicionals ni noms regionals, només val un nom per una sola i única llengua. Aquesta unicitat de sa llengua estàndar suposa que la resta de varietats queden a un nivell inferior davant sa nova creació, davant sa super-llengua.

S'adveniment de sa super-llengua catalana a sa comunitat balear encara no s'ha paït per s'immensa majoria de sa població, només pes qui ho han propiciat, pes qui ho han consentit i per sa minoria que així ho vol. Aquesta indigestió de super-llengua se perllongarà encara durant molts d'anys, tant pes canvi des nom tradicionalment emprat a Balears de mallorquí, menorquí i eivissenc, com pes manteniment de ses importants diferències entre es dialecte baleàric i s'estàndar en es lèxic, sa fonètica, sa morfosintaxi, sa morfologia verbal, i sobre tot en s'ús de s'article salat.

S'article baleàric que com es seu nom indica és comú a tot s'arxipèlag, dona una identitat pròpia a sa llengua de Balears sense haver d'aixecar construccions artificioses, i precisament per aquest motiu pateix sa més absoluta discriminació. S'article salat, duit a Balears per catalans i occitans fa 700 anys i que hem heretat i conservat des nostros padrins i repadrins ha estat arraconat a ses converses familiars, essent exclòs de sa vida pública, de s'ensyança, de sa premsa escrita, de sa ràdio i de sa televisió. Es fet de que s'article salat sia emprat a totes ses illes, una comunitat on hi vivim un milió de persones, topa de front amb sa super-llengua, ja que li menja part des seu territori d'acció: representar sa consciència col·lectiva de tots es territoris d'una llengua i cultura catalana comunes. Sa discriminació de s'article baleàric ha estat i és sa feina més important de sa catalanització-normalització, degut a que dona a sa llengua catalana parlada a Balears un diferenciació i personalitat pròpia respecte des continent.

Enguany amb s'inici de ses emissions de sa nova televisió autonòmica de Balears (IB3) és es moment de que ses autoritats que la posen en marxa ens permetin oblidar-nos des malson de sa super-llengua amb sa senzilla decisió de que sa llengua vehicular d'IB3 per informatius, programes, publicitat, pel·lícules... sigui sa llengua baleàrica, és a dir, sa llengua catalana de sa comunitat balear, que se caracteritza per s'ús diari i quotidià de s'article salat, així com d'unes construccions morfosintàctiques, verbals, fonètiques i lèxiques pròpies, a més de ses compartides amb Catalunya i València.

En cas contrari tornaria a consumir-se un altre pic sa terrible paradoxa, amb sos doblers des baleàrics naixeria IB3 com una altra eina catalanitzadora-normalitzadora, recolzant d'aquesta manera s'únic fi de sa super-llengua, ser sa llengua nacional d'una supracomunitat catalana, inexistent per ara, si no és que ja la tenim amb s'euro-regió.